

פרק ל"ב ס"ח - ל

גליון זה הוא המשך גליון 'וישלה חש"ד העוסק במקנו פסוקים א' - י"ד עיין שם.
א. י"ז, רמב"ן ד"ה ורוח חשימו בין עדר לעדר.

1. מה ההבדל העקרוני בין שני פרושיו?
 2. השווה דבריו אלה לפרושו בפרקנו ד' ד"ה וישלח: ט' ד"ה וחיה המחנה הנשאר וכן בפרק ל"ג ט"ו ד"ה למה זה אמצא חן בעי אדוני.
- מה הקו המשותף בפרושי רמב"ן אלה ובפרושו השני למקומנו?

ב. כ"א כי אמר אכפרה פניו במנחה ההולכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פניו רמב"ן ד"ה אכפרה פניו החל מן "ואם יהיה פירושו כי חשב..."

2837

כִּי אָמַר

ספורנו " " " : ד"ה אראה פנ"ו.

שד"ל: גם דבר זה אמר להם שיאמרו לעשו, להגיד לו שהוא מקביל פניו במנחה ונראה לי ראייה לזה מה שסיים המאמר "אולי ישא פניו" שהוא דרך כבוד ולעון נקיה, ואם היה המאמר הזה, מה שעקב אמר בלבו, היה צריך לומר: אולי תשוב הכת מעט, כי זה היה הצירור הגבוהר בנפשו של יעקב. רצה יעקב שעבדיו יעשו עמו כעושרים ויהיו אצלו כעבדים כמו שהוא דרך העבדים

1. מה דמחלוקת בין המפרשים האלה? טרם לקבוצות ונמק את דעותיהם!
2. רעקא את פסוקנו בסימני פסוק. בהתאם לדעות השונות של המפרשים.
3. איזו מן הקבוצות הנ"ל מעריכה את מוסריותו של עשו יותר?

2. שאלות ודיוקים ברש"י:

1. י"ח ד"ה למי אחת. הרא"ם (ר' אליהו מזרחי): "הוצרך לפרש 'של מי', שלא נחשב שהוא הבא דבר אל משה, כפי רוב שמושו בלשון".

למה הוצרך למרש כן?.

2. " למה הצורן למוש כ? ד"ה ולמי אלה לדעת בעל לבוש האורה (ר' מרדכי יפה) נפלה טעות סופרים בדברי רש"י ויש לגרס: "ואלה שלפניך למי הם ולמי המנחה." נמש' את הצורן בתיסון הגירסה!

x 3. י"ט ד"ה לעבדן ליעקב. לא הלא הכיאת רש"י את ח"א גם לסאל הסנה "למי אלה" וכן לתשובה הסנה "לאדוני לעשו"?

הערה. בהרבה מן החומסים נפלו טעויות בח"א למסוקנה צריך להיות: י"ח דמן אח ולזן אח... י"ט דעבך יעקב... לרבוני לעסן...

ד. מדרש לקח טוב ויאבק איש עמו. שרו של אדום היה: עד עלות הסחר כלומר עד

שיעלה שחר לישראל - יהודה ישראל טרוא דומה לשחר, כי הגלח דומה ללילה.
אומות העולם ומלכות אדום הרשעה נאבקים עם ישראל כדי להסעתם מדרך ה'...

וַיֵּצֵא בָכָךְ יִרְכּוֹ-זֶה הַפִּילָה, שְׂזֹרָה מַלְכוּת הַרְעָה סַמָּד, טַלָּא יַמָּל בְּנֵיהֶם; יִכּוֹל לְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיָּחֻדוֹ סַל מְקוֹם; וְיִשְׂרָאֵל הָעוֹלָם וְלִמְלִכּוֹת הָאֵלֶּם

וְתַעַץ כִּי יִרְרַי יַעֲקֹב, אֲלוֹ חֲסִמָּאֻ בִּירֵי הַסֵּמֶד. בְּמִכּוֹ כִּי ד'ה לֹא יִכּוֹל לוֹ,
וְלִמָּה נִסְלַח הָאִישׁ לְהַאֲבֹק עִם יַעֲקֹב.

לפניסה עם עטו ולפני עץ הפניסה.

ג. ה. כ"ד ויאבק איש עמו. רמ"י ד'ה ויאבק החל מן 'ופרסו רז"ל."

נחמן קרובל מחוץ מורה

אם עצמות הרוחני שבה... אין אומה אובדת וכלה לגמרי, עד שיכלה ויעדר הרוח הכולל מה מעמיד... שטרנאנו רוח הכולל אומה, אומה הוא מה שיקרא בחזרה

הכולל לה מעמיד... מה שקראנו רוח הכולל לאומה, אומה היא שיש לה כולל כל האנשים
ונבניאטים בלסון תחילת המחשבה (=הבטויים הצירוריים, המוחשיים שבתורה) שהיא
לסון כל הצירורים בתורה – "אלוהי דאומה". ובדברי בעלי החזיון (דניאל) וחכמי

לסוף כל הצירות בתורה - "אלוהי האומה", ודבריו בעל
התלמוד "שר האומד". ריינו שלקחו כלל הרוחניות המהפכית
אחרי (= כלל הר חניות) לצעם ודבר מיוחד בסם ותארים
מיוחדים לו. וכמו

אחר (=אח כדלד הר חניות) צצצ ודבר מיוחד בסם ואתרם מיוחדים (=) ולמראם
 שמלך האומה הוא המספר ומיוחד אותה (=אח האומה) בתיצוני ולעינים (=) וכלמראם
 עין) כן "אלהות" שלה דוא המיתר ומספר אותה בפנימיותה. ובה ת'ן כונת

המקרא: "שמות יב א' (ב) ובכל אלד מצרים אטסה שפטיהם" {ירמיה מ"ו כ"ה} "הנני
בוקר על אמורי יב א' ועל פרעה ועל מצרים ועל אלוהיה; {ירמיה מ"ח} "ויצא

כמות בגולח' - וכונן עמ' המאמר לחכמים: אין העב' נפרע מן אומה עד שנפרע
מאלוהיה.

בבאר את דברי רס"י הנ"ל בהעזרך בדברי רנ"ק!

הערה: (השער "גויים ואלוהיו" מחוך מורה נבוכי הזמן נדפס גם כחבורה מיוחדת מנוקדת ומסומנת ב"מגלות לבתי הספר" מספר 21, הוצאת אמנות.

ע"י ז' קס דברי רנ"א בסלמנות!

ל' רס"י = רע"ב"ו ד"ה למה זה חסאל לסמי (עד "כי בן צווייתי").

1. למה אין למלאכים שם קבוע ומה הרעיון הצפון בזה? (ועיין גליון וירא תש"ח שאלה 21. ודברי הגור אריה המובאים שם).

2. במה מסיימים הפסוקים סופטים י"ג ט"ו-י"ח להבנת העניין?